

для проєкцій на фасади будівель, сценічні декорації, скульптури та інші об'єкти, перетворюючи їх на динамічні мультимедійні інсталяції. Поєднання відеомепінгу із сенсорними технологіями дає змогу учасникам взаємодіяти з візуальним контентом у реальному часі, що додає заходу унікальності та інтерактивності. Технологія притаманна сучасним артпроєктам, фестивалям, шоу-програмам, концертам, виставкам, презентаціям тощо, які залишають яскраві враження у глядацької аудиторії.

Популярність таких форматів у XXI ст. лише зростає, що підтверджує їхню вагомую роль у сучасному культурно-мистецькому просторі. Переформатування івент-сфери свідчить не лише про технологічний прорив, а й про новий рівень взаємодії учасників із контентом, де реальність поступається місцем цифровим та інтерактивним можливостям.

Отже, у річищі окреслення технологічних трендів івент-менеджменту та перспектив подальшого розвитку галузі, слід визначити, що під впливом інноваційних технологій та цифрових рішень сучасна івент-індустрія зазнає кардинальних і незворотних змін. Традиційні формати заходів поступаються місцем інтерактивним, технологічним і персоналізованим, підвищуючи рівень залученості аудиторії та оптимізуючи організаційні процеси. AR, VR- та MR-технології, гейміфікація, стримінг, 3D-mapping і багатофункціональні мобільні застосунки відкривають нові можливості для створення унікального досвіду учасників, змінюючи концепцію взаємодії з контентом.

Популярність AR- та VR-технологій у поєднанні з MR-інструментами нині актуалізує занурення учасників у інтерактивні та мультимедійні середовища. 3D-mapping і сенсорні технології реалізують акцентуацію видовищності та інтерактивної взаємодії з контентом. Такі зміни не лише перетворюють «форму» івентів, а й трансформують наявні культурні моделі, соціальні норми та споживчі очікування.

Тож інноваційні підходи та цифрові технології визначають подальший розвиток івент-індустрії, створюючи перспективи запровадженнь нових форматів і підвищення рівня їх ефективності у світлі набуття нового естетичного досвіду учасників.

Т. Солодка

НОВІТНІ ФОРМИ СУЧАСНИХ АРТПРАКТИК

T. Solodka

NEW FORMS OF CONTEMPORARY ART PRACTICES

Сучасне мистецтво стрімко модифікується під впливом технологічного прогресу, змінюються інструментарій взаємодій просторів, митців і глядачів. Технологічні новації, цифрові медіа, інтерактивні системи та новітні підходи відкривають нові можливості для митців, що зумовлює необхідність всебічного вивчення основних тенденцій поступу сучасних артпрактик, які стають все більш актуальними в глобальному мистецькому контексті.

Інтерактивні перформанси й імерсивний театр вважаються одними з найпотужніших векторів розвитку сучасного сценічного мистецтва, коли глядач вже не є пасивним спостерігачем, а постає активним співучасником дії. Художники та режисери дедалі частіше використовують технології віртуальної (VR) і доповненої

реальності (AR), що дозволяє глядачеві повністю зануритися в запропоновані обрії художніх просторів.

Експерименти з глядацькою взаємодією ще в ХХ ст. почалися в театрі Бертольда Брехта, який запровадив ефект «відчуження», змушуючи глядачів аналізувати події, а не просто їх емоційно переживати. Сучасний іммерсивний театр пішов ще далі. Іммерсивні постановки, наприклад лондонської компанії Punchdrunk Sleep No More, створюють унікальний простір, де глядач може самостійно вибирати траєкторію свого руху та стежити за розвитком подій з різних ракурсів. Цей підхід руйнує традиційну четверту стіну та створює ефект особистої причетності до подій.

Медіаарт і цифрові інсталяції активно впроваджують новітні технології в сьогоднішні сценічні постановки та виставкові простори. Художники працюють із відеопроєкціями, алгоритмічним мистецтвом, інтерактивними світловими та звуковими системами. Однією з провідних творчих груп цієї сфери є TeamLab — японська команда митців, що створюють інноваційні цифрові простори, у яких глядацька аудиторія може безпосередньо взаємодіяти з «живим» візуальним контентом. Інсталяції TeamLab реагують на рухи та дотики, змінюючи форми, кольори й текстури, що перетворює мистецтво в чуттєвий процес взаємодії.

Біо-арт та артпроекти екологічного спрямування посідають нині значне місце серед новітніх артпрактик. Використання природних матеріалів, живих організмів та біотехнологій дозволяє художникам створювати мистецькі твори, що досліджують зв'язок між людиною та природою. Одним із найяскравіших представників біо-арту є Едуардо Кац, який експериментує з генною інженерією в мистецтві. Його проект GFP Bunny — це створення флуоресцентного кролика за допомогою вбудованого у його ДНК гена зеленої флуоресцентної білкової молекули. Подібні експерименти не лише кидають виклик традиційним уявленням про мистецтво, а й ставлять питання про етичні межі наукових досліджень.

Аудіовізуальні перформанси та саунд-арт відкривають нові горизонти сценічно та музичного мистецтва. Сучасні митці використовують генеративне аудіо, алгоритмічні композиції та інтерактивні саунд-системи для створення унікальних акустичних просторів. Наприклад, роботи Alva Noto, німецького саунд-художника, поєднують звук, світло та цифрову графіку, створюючи синестетичні мистецькі події, де візуальним елементом стає сам звук. Подібні проекти доводять, що межі між мистецькими жанрами все більше стираються, запроваджуючи нові форми самовираження.

Окремо слід відзначити соціальні та політичні артпрактики, котрі перетворюють сучасне мистецтво на інструмент соціальних змін. Вуличні акції, перформанси, хепенінги залучають глядача до активної участі в суспільних дискусіях, у яких через мистецтво висвітлюються соціально-політичні питання. Подібні проекти демонструють, що мистецтво сьогодні може бути не лише естетичним актом, а й дієвою платформою соціальної комунікації.

Підсумовуючи, слід зазначити, що новітні артпрактики, стираючи межі між мистецтвом, наукою та технологіями, змінюють глядацьке сприйняття, у якому глядач більше не є пасивним спостерігачем — він постає співтворцем, впливаючи на процес мистецького творення.